

момъкъ като гы видѣ, каза на Авессалома; но двама-та отидохъ скоро, та влѣзохъ въ кѫщъ-тѣ на единого человѣка *въ Варуимъ, който имаше кладенецъ въ 19 дворъ-тѣ си, и слѣзохъ тамъ. И *жена-та зѣ една покривка та прострѣ върху устие-то на кладенецъ-тѣ, и насила вързъ него грухано жито; щото не ся позна 20 това нѣщо. И като дойдохъ Авессаломо-ви-тѣ раби въ кѫщъ-тѣ при жена-тѣ, рекохъ: Дѣ сж Ахимаасъ и Йонааанъ? А *жена-та имъ рече: Замихъ баржъ-тѣ на воджъ-тѣ. И като тѣрсихъ и не гы на- 21 мѣрихъ, върнихъ ся въ Йерусалимъ. А когато си отидохъ тѣ, они възлѣзохъ отъ кладенецъ-тѣ, и отидохъ та извѣстихъ на царь Давида, и рекохъ Давиду: *Станѣте та прѣминѣте скоро воджъ-тѣ: защото така съвѣтува противъ васъ Ахи- 22 тофель. Тогазъ станѣ Давидъ, и всички-тѣ людие що бѣхъ съ него, та прѣминѣхъ Йорданъ: до зазоряваніе-то на денъ-тѣ, не останж нито единъ отъ тѣхъ, който да не прѣминж Йорданъ.

23 А Ахитофель, като видѣ че съвѣтъ-ть му не ся сбы, осѣдла оселъ-тѣ си, и станѣ, та отиде къмъ кѫщъ-тѣ си, *въ градъ-тѣ си: и като нареди кѫщни-тѣ си работы, робѣси ся, и умрѣ, и погребенъ бы въ гробѣ-тѣ на отца си.

24 И Давидъ дойде *въ Маханаимъ: а Авессаломъ прѣминж Йорданъ, той и всич- 25 кы-тѣ Израилеви мѣжіе съ него. И постави Авессаломъ военачалникъ Амасъ вмѣсто Йоава. (А Амаса бѣ сынъ на мѣжа който си именуваше Иера, *Израилининъ, който влѣзе при *Авигеѣхъ, Наасовѣ-тѣ дѣщеріѣ, сестрѣ-тѣ на Саруїй, 26 Йоавовѣ-тѣ майк.) И расположихъ станѣ-тѣ си Израиль и Авессаломъ въ зем- 27 мѣ-тѣ Галаадъ.

27 А когато дойде Давидъ въ Маханаимъ, *Совей Наасовыи сынъ, отъ Раввѣ на Аммоновы-тѣ сынове, и *Махиръ, Аміловыи сынъ отъ Ло-девартъ, и *Верзелай 28 Галаадецъ-тѣ отъ Рогелимъ, Донесохъ постелки, и легены, и пърстени сѣждове, и жито, и ечимики, и брашино, и пърженено ясито, и бобъ, и лещж, и пържени сочива, 29 И медъ, и масло, и овцы, и говеждо сырение, на Давида, и на людие-тѣ съ него за да ядхтъ; защото рекохъ: Людие-тѣ сж гладни, и изнемощѣли, и жадни *въ пустынѣ-тѣ.

ГЛАВА 18.

1 И прѣгледа Давидъ людие-тѣ които бѣхъ съ него, и постави надъ тѣхъ тыся-

* Гл. 16; 5.

ж Виж. Ин. Нав. 2; 6.

и Виж. Ин. 1; 19. Ин. Нав.

2; 4, 5.

о Ск. 15; 16.

и Гл. 15; 12.

р Мат. 27; 5.

с Быт. 32; 2. Ин. Нав. 13;

26. Гл. 2; 8.

* Исаакиининъ, 1 йѣт. 2; 17.

и 1 йѣт. 2; 16, 17.

у Гл. 10; 1, 12; 29, 30.

2 щеначалницы и сотницы, И проводи Да-видъ людие-тѣ, *едиже третинѣ подъ рж-кѣ-тѣ на Йоава, и едиже третинѣ подъ рж-кѣ-тѣ на Ависсея, Саруинъ-тѣ синъ, Йоавовъ-тѣ братъ, и едиже третинѣ подъ рж-кѣ-тѣ на Иттай Геенцъ-тѣ. И рече царь-тѣ на людие-тѣ: Непрѣмѣнно ще из- 3 лѣзж и азъ съ васъ. *Людие-тѣ обаче отговорихъ: Да не излѣзаш; защото, ако ся обѣрнемъ въ бѣгъ, не ще да иматъ грыжъ за насъ: ако щѣтъ умрѣ и половина-та отъ насъ, не ще да иматъ грыжъ за насъ; понеже сега ты си като десетъ тысячи отъ насъ: за това сега е по добрѣ да ни си помощникъ отъ градъ-тѣ.

4 И рече имъ царь-тѣ: Каквото ви ся види добро, ще направиъ. И застанж царь-тѣ отъ една-тѣ странж на портжъ-тѣ: и всички-тѣ военни людие излѣзохъ по стопи и по тысячи.

5 И заповѣда царь-тѣ на Йоава и на А-висея, и на Иттай, и рече: Пощадете ми отрока Авессалома. И всички-тѣ людие чухъ, когато царь-тѣ заповѣдуше на 6 всички-тѣ князове за Авессалома. И тѣ излѣзохъ людие-тѣ въ поле-то противъ Израиля: и сраженіе-то станѣ *въ дѣбра- 7 вѣ-тѣ Ефремъ. И разбихъ ся тамъ Израилеви-тѣ людие отъ Давидови-тѣ раби: и станѣ тамъ въ онзи денъ съкру- 8 шеніе голѣмо, до двадесетъ тысячи: Защото сраженіе-то станѣ тамъ разсѧяно по лице-то на всичко-то мѣсто: и дѣбра- 9 вѣ-тѣ пояде ножъ-тѣ, въ онзи денъ. И срѣцнѣ Авессаломъ Давидови-тѣ раби. И сѣдѣше Авессаломъ на мѣскѣ, и влѣзе мѣска-та подъ гѣсты-тѣ вѣти на единъ голѣмъ теревинеъ, и хванж ся глава-та му въ теревинѣ-тѣ, та висиже между небе-то и землѣ-тѣ: а мѣска-та измѣниже подъ него.

10 И като видѣ единъ мѣжъ, извѣсти на Йоавъ, и рече: Ето, видѣхъ Авессалома 11 че висише на теревинеъ. И рече Йоавъ на мѣжа който му извѣсти: И ето, ты го видѣ, а защо го не удари тамъ на землѣ- 12 тѣ? и азъ быхъ ти далъ десетъ сребреници-тѣ, и единъ поясь. А мѣжъ-тѣ рече Йоаву: И тысячи сребреници сикли ако быхъ си наброили въ длань-тѣ ми не быхъ туриль рж-кѣ-тѣ си на царскъ-тѣ синъ; защото *при уши-тѣ ни заповѣда царь-тѣ на тебе и на Ависея и на Иттай, и рече: Внимайте всяка за отрока Авессалома.

13 А то инакъ азъ быхъ сторильт лъжж противъ животъ-тѣ си; а отъ царя ся нищо не укрыва: и ты бы ми стояль противъ венѣ. Тогазъ рече Йоавъ: Не трѣба да гу-

* Гл. 9; 4.

и Гл. 19; 31, 32. 3 Цар.

2; 7.

и Гл. 16; 2.

у Гл. 10; 1, 12; 29, 30.

а Гл. 15; 19.

б Гл. 21; 17.

в Ст. 12.

г Ин. Нав. 17; 15, 18.

д Ст. 5.